

Narrative Care

Handbook of autobiographical methodologies

come together • take care • learn from themselves

Erasmus+KA2 2021-Small-scale partnerships in adult education
2021-2-IT02-KA210-ADU-000047908

Erasmus+KA2 2021 – Kisléptékű partnerségek a felnőttképzésben
2021-2-IT02-KA210-ADU-000047908

Narratív gondozás

Önéletrajzi módszertanok kézikönyve; összejönni; vigyázni magunkra; tanulni magunktól

Erasmus+KA2 2021 - Szervezetek

2021-2-IT02-KA210-ADU-000047908

Az Európai Unió finanszírozásával. Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem vonható felelősségre miattuk

A „Narrative Care” projekt

A NARRATÍV GONDOZÁS önéletrajzi módszerrel végzett kutató-képző tanfolyam volt: azért kutat, mert az volt a célja, hogy megvizsgálja és megfigyelje - szakmai történeteken keresztül, tehát a szociális munka anyagi keretein belül -, hogy az egyéni történeteket elfogadják-e és hogyan, és milyen módon járulnak hozzá -a társadalmi-oktatási beavatkozás megalkotása; képzés, mert a csoportmunkán keresztül az egzisztenciális és szakmai jelentések kollektív együttépítésének folyamata kerül kidolgozásra. Az önéletrajzi módszertanokat, mint az önismeret és más ismeretek eszközét, egy tágabb kontextusban fejlesztette ki, az „ÉLETEM EURÓPÁBAN: új módszertan az életed beillesztéséhez az EURÓPÁBAN versenybe”, a Santa Croce-i NKEY srl. sull'Arno (Pi), "az önéletrajz terápiás, társadalmi és kulturális értékéről" (idézet a mylifeineurope.nkey.it webhelyről).

A projekt kedvezményezettjei különböző állami és magán beavatkozási területekről érkező szociális munkások voltak, akik szakmai és önkéntes kötelezettségvállalásaikban a pedagógiai-oktatási megközelítést részesítik előnyben.

A képzési csoport heterogén volt, mivel különböző szolgálatok/testületek/szervezetek egyéni szereplőiből állt, de egyesítette az önéletrajzi gyakorlatok iránti érdeklődésük, valamint az a szándék, hogy ezeket a módszereket társadalmi elkötelezettségük szokásos gyakorlatában is átvegyék.

A partnerszervezetek a következők voltak: "Don Bosco" Orientációs Központ - Vezető Szervezet (Andria, Olaszország), Bit Egyesület (Debrecen, Magyarország), Viva Femina (Rzeszow, Lengyelország); - minden szervezet képzési és oktatási tevékenységet folytat. Különösen a Vezető Szervezet (Olaszország) alkalmaz egy ideje önéletrajzi módszertant. A fent említett partnerszervezetek olyan célpontokat szólítanak meg, akik számára a LIFE Narratíva nemcsak oktatási, hanem terápiás értékkel is bír. A három partner által megszerzett tapasztalatok olyan módszertani know-how-t alkotnak, amelyet már teszteltek és elismertek mind az akadémiai, mind a szociális munkakörnyezetben.

A képzés három konkrét célkitűzésre összpontosított

- az írási gyakorlatok és az önéletrajzi interjú elméleti és módszertani alapjainak elsajátítása (a tanulók saját „szakmai önéletrajzukat” vagy önkéntes önéletrajzukat írták, amely a Narrative Care honlapján fog megjelenni)
- tudni, hogyan kísérik el szervezeteik felhasználóit saját önéletrajzuk megírására, megtapasztalva az élettörténeteknek köszönhetően az öngondoskodásban és a kapcsolatokban rejlő lehetőségeket (ezek az életrajzok a titoktartás és a fájdalomtörténetek védelme miatt nem kerülnek kiadásra, de visszakerültek a főszereplőkhöz)
- megosztani a tanultakat és a jó szociális munka gyakorlatait partnereikkel és az érintett helyi és országos közösségekkel (ezt a célt a különböző workshopok során történő folyamatos összehasonlítással sikerült elérni).

1. fázis

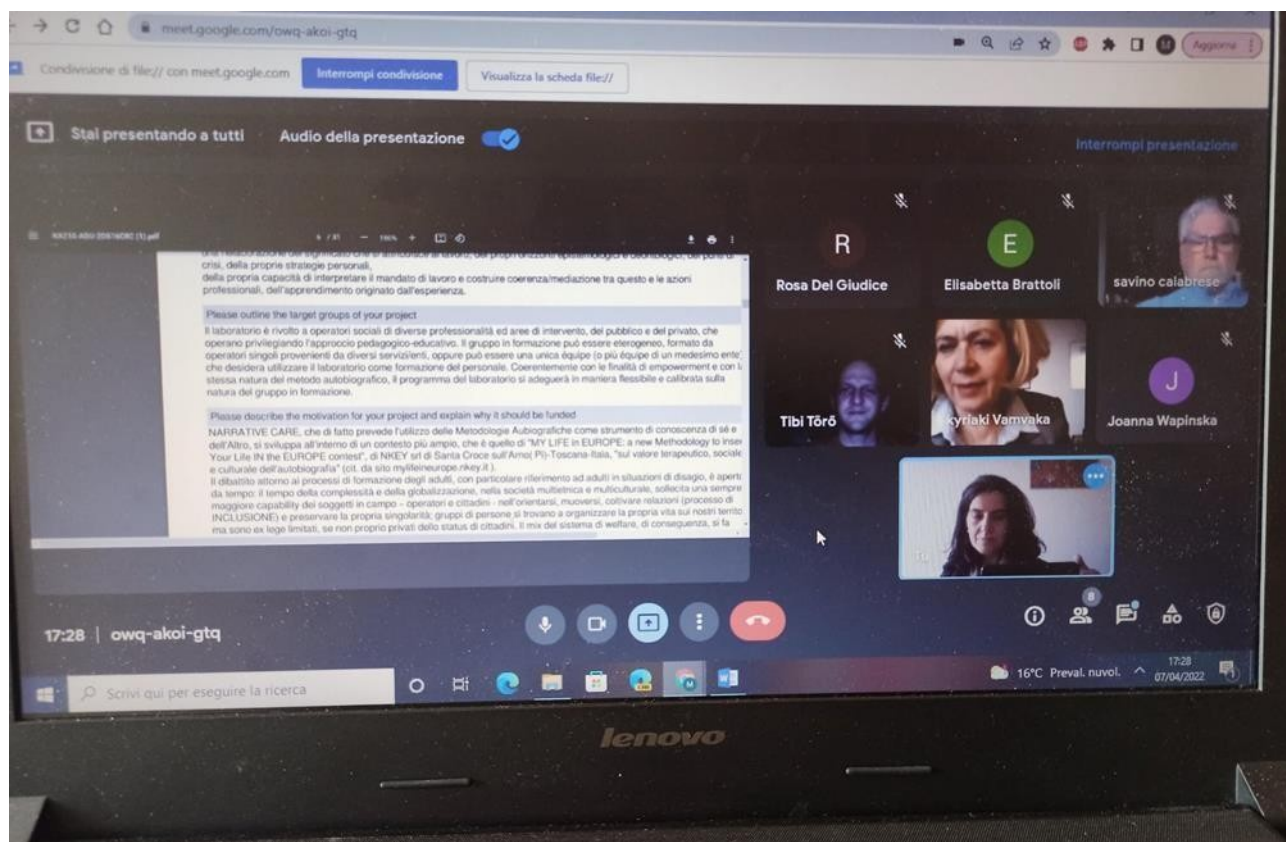
Fókuszcsoportok a partnerszervezetek képviselői között

A fókuszcsoportos tevékenység 4 ülésben zajlott, középpontjában a javasolt témák megismerése és elmélyítése volt.

Részt vettek:

- a partnerszervezetek három képviselője: Rosa Del Giudice (Olaszország), Joanna Wapinska (Lengyelország), Tibor Toro (Magyarország);
- a projekt képzési folyamataért felelős tanár: Savino Calabrese;
- a tervező: Marianna Porro;
- a jegyzőkönyv készítéséért felelős személy, amelyből az egyes kapcsolattartók által felkínált gondolatok születnek: Rossana Forlano
- a fordító: Giada Piccolo;

A fókuszcsoportos tevékenység lehetővé tette, hogy a partnerek ne csak a témára összpontosítsanak, hanem részletesen megismerhessék az egyes résztvevő szervezetek tapasztalati hátterét.

2. fázis

Képzési tanfolyam partnerszervezetek szociális munkásai számára

A projektötlet magját az elméleti-tapasztalati képzés jelentette (távon), amelyet Savino Calabrese, az anghiai LUA (Libera Università dell'Autobiografia) oktatója végzett az Önéletrajzi módszerekkel. Az érintett szociális munkások, akiket a partnerszervezetek korábban azonosítottak, rendszerint oktatási és befogadási tevékenységekben vesznek részt a nehéz helyzetben lévő alanyok számára.

A képzés lépéseit az alábbiakban foglaljuk össze

- 1) Írás az Énről - 6 találkozó;
- 2) Írás a Másikról - 4 találkozó;
- 3) Az elkészített szövegek összehasonlítása - 3 ülés;
- 4) Reflexiók – 3 találkozó

A képzés a tanítási/tanulási fejlesztésekkel lehetővé tette a képzésben részt vevők számára képességeik megvalósítását. Az elsajátított készségek az önéletrajzi módszertanon képzett operátorok és a végfelhasználók közötti kapcsolati hidak építésének viatikuma, vagyis minden olyan veszélyeztetett vagy szorult helyzetbe került kategória, akikkel a szervezetek napi szociális munkájuk során érintkeznek. A képzésben résztvevők speciális képzése volt a projekt célja, amely gazdagította az általuk együttműködő szolgáltatók és szervezetek által kínált szakmai szolgáltatások körét. A tevékenység célcsoportját a korábban képzett és szakmailag felkészült operátorokkal (I. szint), valamint a végfelhasználókkal azonosítottuk, akikkel interjút készítettek az ÉLET narratívájának megírásához (II. szint).

3. fázis

Az üzemeltetők a terepen dolgoznak

A tevékenység elősegítette a NARRATÍV GONDOZÁS valódi főszereplőinek találkozását: a szociális munkásokat és a végfelhasználókat, azaz a veszélyeztetett és/vagy szorult helyzetekben élő alanyokat. Az interjúalanyok kiválasztása és a kezdeti megközelítés az etika, érzékenység és tisztelet jegyében történt. A befogadás volt a legfőbb cél. A tevékenység az oktató és a gyakorlók mobilitását érintette különböző partnerországokban: Magyarországon, Lengyelországban, Olaszországban. Ilyen körülmények között támogatni tudta a gyakorló szakembereket az interjúk kezdeti megközelítésében. Ez a „felügyelet” arra irányult a párbeszéd folytatása egyrészt a tréner, másrészt a képzésben részt vevők és az érintett szervezetek kapcsolattartói között, hogy minden kapcsolatfelvétel mellett, hogy javaslatokat és gyakorlati inputokat fogalmazzon meg, új ismereteket tudjon nyújtani a tréner számára. a megértés kulcsai.

Magyarország (Debrecen)

Bologna

4. fázis Tájékoztatási esemény

A tevékenység része volt a Narrative Care partnerszervezetek – Olaszország, Lengyelország és Magyarország – képviselőinek olaszországi találkozója. A lehetőséget az ASHI által az Nkey srl-nek szervezett „Légy az 'ÉN' életem Európában' nagykövete: az önéletrajzi írás terápiás és társadalmi előnyei – Multiplikátor esemény” című rendezvény kínálta, amelyet 2023. január 11-én Bolognában rendeztek meg a MY részeként. LIFE in EUROPE projekt.

Az esemény lehetővé tette a NARRATIVE CARE csapata számára, hogy találkozzanak, megvitassák és számba vegyék a projektet, a konferencia számos résztvevője által tett jelentős hozzájárulás fényében is. A NARRATIVE CARE partnerek képviselői a rendezvény előtt és után, de közben is megoszthatták tapasztalataikat a helyszínlátogatásról, a vidámság pillanatairól.

5. fázis

A Narrative Care kézikönyv kidolgozása

A NARRATIVE CARE záró tevékenysége során a partnerek közösen készítettek el egy digitális kézikönyvet/útmutatót angolul, olaszul, lengyelül és magyarul, amelyben a projekt élete során elvégzett és megjelentek megfelelő helyet kaptak. A munka eredményeként elkészült egy teljes értékű projektjelentés, amely a NARRATÍV GONDOZÁS minden szakaszát tartalmazza. Tartalmaz JÓ GYAKORLATOKAT az önéletrajzi módszertanok megközelítéséhez a különböző részt vevő országokban, tekintettel arra is, hogy más kontextusban is megismételhetők. A kézikönyv nemcsak a projekt megérkezési pontját jelentette, hanem egy újraindítási szakaszt is a kutatás és az alapos tanulmányozás folytatásához. A záró esemény hozzájárult az elvégzett munka lezárásához és érvényességének megerősítéséhez, amely lehetővé tette a projekt és a végtermék terjesztését Andriában, abban a városban, ahol a Don Bosco Orientációs Központ vezet. ügynökség, működik. A konferenciát az Egyházmegyei Múzeum aulájában tartották 2023. március 24-én 18.30-kor. Elősegítette a találkozót a partnerszervezetek képviselői és az Andria asszociációjában jelen lévő valóság között. Ez lehetőséget adott arra, hogy a helyi közösség szemléltesse a projekt szakaszait és az összes végrehajtott tevékenységet, valamint megszilárdítsa a résztvevők közötti baráti, szolidaritási és együttműködési kötelekeket. Az üzemeltetők és referensek által összegyűjtött általános megfigyelések, elmélkedési pontok és tanúságtételek értékes hozzájárulást jelentettek az önéletrajzi módszertanok megközelítésének lehető legmegosztottabb elképzelésének kidolgozásához.

The reasons for participation of each partner organization

A PROGRAMBA VALÓ CSATLAKOZÁS MOTIVÁCIÓI (Centro di Orientamento Don Bosco, Italia)

Számos tényező járult hozzá az olasz önkéntesek csatlakozási motivációjához: mindenekelőtt a projekt érvényessége és innovatív jellege, valamint a hozzá kapcsolódó elvárások; másodsor, a részvételi vágy és az önismeret elmélyítésére való törekvés, reflektálva az önkéntesség elköteleződésének lehetőségeire, a figyelem és a másokkal való kapcsolatok javítása érdekében.

AZ ÖNKÉNTESK BEVONÁSÁNAK MÓDJAI (Centro di Orientamento Don Bosco, Italia)

A vezető szervezet elnökeként személyesen vettem fel a kapcsolatot a BIT Egyesülettel (Magyarország) és a Viva Feminával (Lengyelország), amelyek már partnerei voltak a Központnak a legutóbbi európai projektben. Elküldték nekik az útvonal kivonatát, melynek tartalma regisztrálta az elérhetőségüket. Az INDIRE közlését követően a projektötlet jóváhagyásáról és az azt követő támogatás odaítéléséről személyesen találkoztam Andria önkéntes egyesületeinek vezetőivel, akiknek bemutatták a projekt tartalmát és fázisait. Meggyőződéses támogatásukat fejezték ki: három önkéntes a Don Bosco Központtól, egy önkéntes a Caritastól, egy önkéntes a FIDAPA-tól, egy önkéntes az AIMC-től, egy önkéntes a „La Compagnia del sorriso”-tól és egy önkéntes a St. Riccardo Parish Oratóriumtól. Az olasz csoporthoz a magyar és a lengyel önkéntes csoportok csatlakoztak, miután szervezeteik végül úgy döntöttek, hogy csatlakoznak és részt vesznek a partnerségben.

A KÉRDEZENDŐ SZEMÉLY(EK) AZONOSÍTÁSÁNAK MÓDSZERE (Centro di Orientamento Don Bosco, Olaszország)

Az olasz önkéntesek vagy közvetlenül azonosították a meginterjúvolandó személy(eke)t, vagy közvetve olyan önkéntes egyesületek kapcsolattartóin keresztül, amelyekhez a bizonytalan és marginális helyzetben élő alanyokat irányítják.

A közvetlen vagy közvetett megközelítésen túl azonban az elfogadott kritériumok homogének voltak, és azonosak voltak velük

1. Az egyesületi vezetők által már ismert élmény összetettsége;
2. A párbeszédre és a beszélgetésre való természetes hajlam;
3. A mondanivaló és az elbeszélés készsége;
4. Mások meghallgatására való hajlam;
5. A vágy, hogy valakit kifejezzon, az érzések, még a negatívak is, leküzdve a vonakodást, hogy a „személyesről” beszéljenek;
6. a kifejtés egyértelműsége

A CSATLAKOZÁS MOTIVÁCIÓI (Fondazione Vivafemina, Lengyelország)

A Viva Femina csatlakozott a Narrative Care projekthez, hogy elsajátítsa a fogyatékkal élőkkel és a társadalomból és a munkaerőpiacon kirekesztett emberekkel való munkavégzés új módszereit. Szociális és oktatói munkánk abból áll, hogy segítséget nyújtunk azoknak, akik különböző okok miatt nem tudják önállóan megoldani azt a nehéz helyzetet, amelybe kerültek. Nagyon gyakran ezek az emberek társadalmilag elidegenedtek, félreértettek és rosszul kommunikálnak a környezettel. Sok esetben az írott forma, az önmagukról és történetükről való mesélés könnyebb számukra, mint a beszéd. Az életrajzi módszer lehetőséget adott arra, hogy megismerjük és megértsük egyrészt az egyes résztvevők egyediségét, másrészt a környezettel, társadalmi, gazdasági és kulturális kapcsolataikat.

A projektben résztvevőink autista személyek, családon belüli erőszak áldozatai és szociális főbiában szenvedők vesznek részt. Nagy motivációt és érdeklődést mutattak az életrajzi módszer iránt, és megosztották velünk történeteiket, amelyek gyakran nagyon bensőséges és fájdalmasak.

Adjunk tehát hangot résztvevőinknek:

Werká: „A történet során Werkának fogom hívni magam – mert gyerekkorom óta így hívtak, és így neveztem magam gondolatban. Valószínűleg túl hosszú és túl részletes leszek – ez az egyik autista személyiségjegyem” – magyarázta.

Úgy tűnik, Liger rendkívüli képességekkel rendelkezik a visszatekintésre és az önvizsgálatra. Hosszan beszélt – nagyon leíróan és rendkívül részletesen, gazdag szókincset használva. Mély érdeklődése a pszichológia és az emberi kapcsolatok bonyolultsága iránt nyilvánvaló volt. Emlékei közül sok kép formájú, tele érzelmekkel és gondolatokkal. A traumatikus eseményekről olyan nyugodtsággal beszélt, aki békében van önmagával. Néha azt a benyomást keltette, mintha „megfulladna” egy adott emlékbe – mintha ez az emlék valójában egy másik időbe és térbe vonná őt.”

Mateusz: „Elégé szkeptikus volt, amikor elmagyarázta, miről is szól a projekt. Nem magukról a kérdésekről van szó, hanem még az arckifejezésekről is, amikor felteszi őket. Ennek ellenére beleegyezett. Szemmel láthatóan szeret új dolgokat kipróbálni, és mindenféle kezdeményezést támogat.

"Anélkül, hogy legalább egyszer kipróbálnék valamit, nehéz véleményt alkotni - hogy egy adott technika hatásos-e vagy sem, és mindenekelőtt arról, hogy működik-e nálam."

Úgy tűnt, milliónyi gondolata van egyszerre, és mintha egyszerre akarná kiköpní az összes történetet – másrészt a válaszok egyszerűek és egyértelműek voltak, szín és leírás nélkül.”

2. A gyógyító narratíva: a projekt eredményei és elméleti indoklása (Savino az életrajzokat és az utószavakat használja). Az itt található életrajzokból származó idézeteket március 24-én este olvashatjuk.)

3. Gyakorlatok és írási gyakorlatok minden modulhoz, rövid elméleti indoklás előtt (Savino). Zárásként jelzések megismételhetőségükre és javaslatok a helyes gyakorlatra

CSATLAKOZÁSI MOTIVÁCIÓK (Bibliai Ismeretterjesztő Társulat Egyesület Egyesület, Magyarország)

A Bibliai Ismeretterjesztő Társulat Egyesület (Bibliai Ismeretterjesztő Társulat Egyesület) Magyarország egyik első civil szervezete. Megalakulása óta nagy hangsúlyt fektetünk a szociális területen dolgozó szakemberek képzésére, fejlesztésére. Fő célunk, hogy ezek a szakemberek az Egyesületen keresztül tanuljanak, fejlődjenek, új ismereteket szerezzenek, melyek segítségével munkájukat magasabb színvonalon végezhetik.

Több okból is úgy döntöttünk, hogy részt veszünk a Narrative Care projektben. Ennek egyik oka maga a téma, hiszen a résztvevők olyan módszertanokat sajátíthatnak el, amelyeket munkájuk során alkalmazni tudnak, ezzel is segítve saját ügyfeleiket és célcsoportjaikat. A projektötlet teljes mértékben illeszkedik egyesületünk alaptevékenységéhez, így amikor a Don Bosco szervezet megkeresett, örömmel fogadtuk az együttműködést.

A másik ok, amiért a projektben való részvétel mellett döntöttünk, az az, hogy régóta ismerjük a Don Bosco szervezetet, annak vezetőit és alkalmazottait. Velük és a lengyel partnerszervezettel (Viva Femina) már korábban is együttműködtünk az Inmates Social Inclusion projektben, szintén Erasmus+ keretében. A Don Bosco és a Viva Femina munkatársai egyfajta garanciát jelentettek számunkra, hogy ez a projekt is magas színvonalú lesz, és eléri céljait. Amikor megkaptuk a meghívást, hogy csatlakozzunk a projekthez, és láttuk, hogy kivel fogunk együtt dolgozni, nem volt szó

kérdés, hogy részt veszünk-e a programban. Előzetes várakozásaink teljes mértékben beaváltak, hiszen a találkozók, online megbeszélések gördülékenyen zajlottak, nem volt olyan probléma, ami megzavarta volna az együttműködést. Ezúton szeretnénk megköszönni mindkét szervezet vezetőinek, dolgozóinak és önkénteseinek pozitív és konstruktív hozzáállásukat, amivel a projekt sikeressé vált. A harmadik ok, amiért a projektben való részvétel mellett döntöttünk, az, hogy a BIT Egyesület aktív működése a Covid-19 világjárvány miatt visszaesett. A mozgáskorlátozások és a közösségi rendezvények tilalma miatt idehaza nehezen lehetett oktatási, közösségfejlesztő tevékenységet folytatni. Ezért örültünk a felkérésnek, mert úgy gondoltuk, hogy szervezetünk új lendületet kaphat ezzel a programmal. A projekt végén elmondhatjuk, hogy az elvárásainkat maradéktalanul beaváltották.

AZ ÖNKÉNTESÉK BEVONÁSÁNAK MÓDJAI (Bibliai Ismeretterjesztő Társulat Egyesület Egyesület, Magyarország)

A projekt résztvevőinek kiválasztása az alábbiak szerint történt. Diebel Andrea, a BIT Egyesület tagja, a Debreceni Egyetem Szociológia és Szociálpolitika Tanszék munkatársa napi kapcsolatban áll az ott tanuló egyetemi hallgatókkal és szociális szakemberekkel. Amikor a BIT Egyesület csatlakozott a Narrative Care programhoz, először Diebel Andreát kértük meg, hogy tájékoztassa azokat a szakembereket és hallgatókat, akikkel kapcsolatban áll a projektben való részvétel lehetőségéről. Első körben 10 főt választottunk ki (összesen kb. 15-20 fő jelentkezett), személyes és telefonos beszélgetés után.

Kezdetben 10 főt választottunk ki (az összesen kb. 15-20 jelentkezőből), majd személyes és telefonos interjúk után került sor a résztvevők kiválasztására. Fontos volt számunkra, hogy olyan személyeket válasszunk ki, akik a jövőben munkájukban vagy tanulmányaikban

alkalmazzák a módszertant. Tapasztalataink szerint a programban résztvevők kiválasztása nagyrészt sikeres volt, bár volt olyan, aki nem folytatta a programot, helyette másik résztvevő érkezett. A jövőben nagyobb hangsúlyt fektetünk a résztvevők kiválasztására annak érdekében, hogy az elejétől a végéig aktív személyek kerüljenek be a projektbe.

Összességében a BIT Egyesület maximálisan elégedett volt a projekt megvalósításával és szervezésével, és úgy gondoljuk, hogy a partnerszervezetek közötti kommunikáció rendben zajlott. A Don Bosco munkatársai mindig gyorsan és egyértelműen válaszoltak kérdéseinkre, meghallgatták javaslatainkat és alkalmazták azokat. Örülünk, hogy ismét lehetőségünk volt a Don Boscóval és a Viva Feminával együtt dolgozni, és reméljük, hogy a jövőben is lesz lehetőségünk egy közös projekt megvalósítására.

A SZEMÉLY(EK) AZONOSÍTÁSÁNAK MÓDSZERE (Bibliai Ismeretterjesztő Társulat Egyesület Egyesület, Magyarország)

N. Bodonyi

Az interjúalany kiválasztásánál döntő szempont volt, hogy találjunk valakit, akinek életútja olyan deviáns viselkedést mutat, mint a függőség és/vagy a bűnözés. Kapcsolatunk van a HBVM egyik rehabilitációs intézetével, és véletlenül véletlenül botlottunk bele egy „elbocsátási” foglalkozásba, ahol a sikeres rehabilitációt végző személy részt vesz egy utolsó csoportos foglalkozáson. Az egyik feladat egy élettörténeti önéletrajz elkészítése és bemutatása volt mások számára, hogy elgondolkodhassanak rajta. Amikor ezt meghallottam, arra gondoltam, hogy egy remek élettörténeti interjú lesz belőle arról, hogyan került az ember a deviancia körforgásába. Sok rabtal és volt elítélttel volt munkakapcsolatom, és ezt ott is tudom döntő fordulópontok, amelyek meghatározzák, hogy valaki kevésbé konformista utat választ-e. Ezért az a döntés született, hogy interjút készítünk az egyénnel, amelyet a szimbolikus restitúciós programunkban potenciálisan felhasználhatunk megelőző előadásként.

E. Bihari

Az interjúalany kiválasztásánál több szempontot is figyelembe vettem. Az első szempont az volt, hogy válasszak valakit, akit már ismertem, akinek személyes problémáit és élettörténetét ismerem. A másik kiválasztási szempont az interjú elhúzódása miatt ezért nem munkahelyi ügyfelet választottam, hanem olyan személyt, akit személyesen ismertem.

D. Tóth

Az interjúalany kiválasztásánál több szempontot is figyelembe vettem, amelyek egy része az életútjuk során esetlegesen bekövetkezett traumák feltárásához kapcsolódott. Az interjúalany kiválasztásakor figyelembe vettem a lakóhelyük perifériás elhelyezkedését, az általuk betöltött különböző munkaköröket és egy konkrét traumát. Az interjú időpontjában az interjúalany vidéki városban élt, ami nagyban befolyásolta munkalehetőségeiket, értékrendjüket és normáikat. Az általuk betöltött különböző munkakörök fontosak voltak megküzdési stratégiájuk és identitásuk kialakítása szempontjából. Bár a kiválasztás során nem határoztam meg a trauma típusát, ebben az esetben a halálközeli élményt tekintettem a legutóbbi

traumának, amit az interjúalany átélt. Az interjú során e három szempont közötti összefüggések feltárására törekedtem

2. Előadás jegyzetek/diák

Az (ön)életrajzi elmélet

Az (ön)életrajzi elmélet

Van olyan az életben, amikor úgy érzed, hogy szükséged van rá a szokásostól eltérően beszélj magadról

Az (ön)életrajzi elmélet

Az emlékek halmaza, a tettek és a történetek titkos társasága, meditatív, csak emlékfoszlányokon keresztül kommunikálják másokkal... hacsak nem lesz önéletrajz

Az (ön)életrajzi elmélet

Ez az önmagunkról való gondolkodás stílussá, filozófiai és meditációs gyakorlattá válik, ha mindennapi gyakorlattá válik.

Mindig válaszol a kérdésekre:

Ki vagyok én? Ki voltam én?

Az (ön)életrajzi elmélet

Az önéletrajzi gondolkodás még akkor is, ha fájdalmas helyeken és vereségeken megy keresztül, folyamatos újrafeldolgozása annak, ami volt. A megbékélés folyamata

Ez az első és az utolsó szeretet ápolása, ami nekünk adatik:

A MI ÉLETÜNK

Az (ön)életrajzi elmélet

Mondjátok meg egymásnak vigyázz magadra

Az (ön)életrajzi elmélet

Mondjátok meg egymásnak Teremtsd (az) Ént

Az (ön)életrajzi elmélet

Mondjátok meg egymásnak
Vegyétek kezetekbe az irányítást

Az (ön)életrajzi elmélet

Mondjátok meg egymásnak

Tanuljatok magatoktól

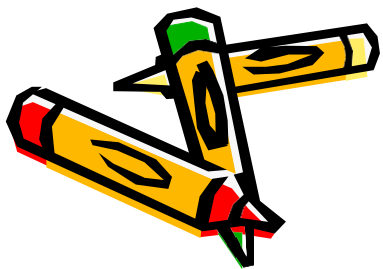
Az (ön)életrajzi elmélet

A magunkról beszélés folyamata

A visszatekintés

Az értelmezés

Az alkotás

Az (ön)életrajzi elmélet

A tolmácsolás

A mélyreható különbségek összehasonlításával és azonosításával
újrágondolja és reflektál a mai napra

Az alkotás

A tettek, a döntések, a meghozott döntések megfelelő helyre (nekünk
való) elhelyezése, hogy tanuljunk ma is.

Az (ön)életrajzi elmélet

A visszatekintés

Ez a múlt felidézése

Akkoriban csak voltam most a távolba nézek...

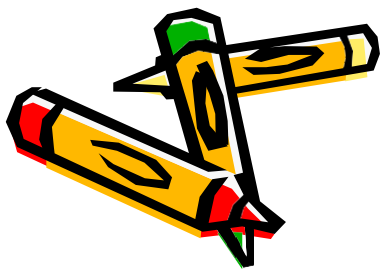

Az (ön)életrajzi elmélet

javaslatok sokasága és tájékozódási zavar

sok lehetőség és széles körben elterjedt kényelmetlenség

új értékek és értékvesztés

Az (ön)életrajzi elmélet

A világ és az ember egy történetben

Senkinek nincs a zsebében az igazság

Hol vannak a kulcsok?

Egy tudás már nem elég

Alkalmasság arra, hogy tudást állítson elő az életből

Ritmusrváltás: sebesség és lassúság között

Az (ön)életrajzi elmélet

Önéletrajz és tudás

Az önéletrajz értelmezés, érzéki attribúció, kapcsolat (cselekmény)

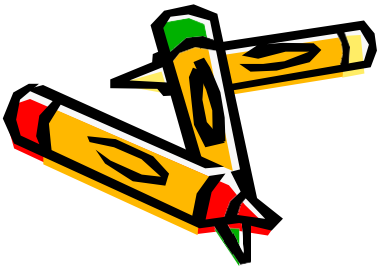

Az (ön)életrajzi elmélet

Az élettől a mondani akarásig

Az önéletrajz a következő:

- egy alteregó, amely segít felkészülni az időskori magányra (stae secum)
- ír magáról, hogy erkölcsi értékelést és önbizalmat készítsen, örömeire vagy az üres idő kitöltésére
- kihívást jelent az értelmetlenséggel szemben, különösen, ha tudomásul veszi, hogy a múlt szenvedélyei és értékei elmúltak, és most más megértések

Az (ön)életrajzi elmélet

Az önéletrajz a következő:

- a tér kissé nárcisztikus és zavaró, de ez megtanít vigyázni magunkra
- képesség annak felderítésére, hogy mi van mások előtt rejtve (a belső világ heurisztikája)
- a lassúság, az alkotó türelem, a tisztelet, az óvatos újralátogatás tere

Az (ön)életrajzi elmélet

Mondani/mesélni: jog

Jogod van elmondani magadnak, és kötelességed is megtenni, és nem csak magadért.

Minden elbeszélés, amely azzal kapcsolatos, amit éltünk, vagy amit élni hittünk, társas lényünk és egyéni lényünk tükre is, mert ez a találkozás tere mindazokkal, akik átmentek létezésünkön (szellem vagy test), ott maradtak. többé-kevésbé sokáig.

Az életmentor

A mítosztól a mindannyiunk élettörténetéig, legyen az nő vagy férfi mentorra váljanak mindazok, akik - esetleg nem tartoznak a családunk - tanítottak, megszólítottak, segítettek és tanácsokat adtak.

E figurák nélkül más lenne az életünk mások szolgálatában, de különlegessé teszi őket, hogy mesteri szerepet játszottak.

Lehetnek karakterek (ideális vagy valódi), írók, művészek, gondolkodók is, akiknek ötletei megújítanak bennünket. A mentor ember és emberfeletti, valóságos és irreális.

Kutakodj a történetedben, és keresd a mentorodat. Ki a mentorod? Kitől tanultad a mások szolgálatában lenni? beszélj róla. Mutass be minket a mentorodnak.

A leleplezések

- Az önéletrajz társadalmi rituálé, mert elmondja nekünk, hogy mások elvárásai/szükségletei milyen hatással voltak életünk felépítésére.
- Így az esztétika kérdése etikussá válik

Találkozás a létezés rejtélyével: ki voltam?

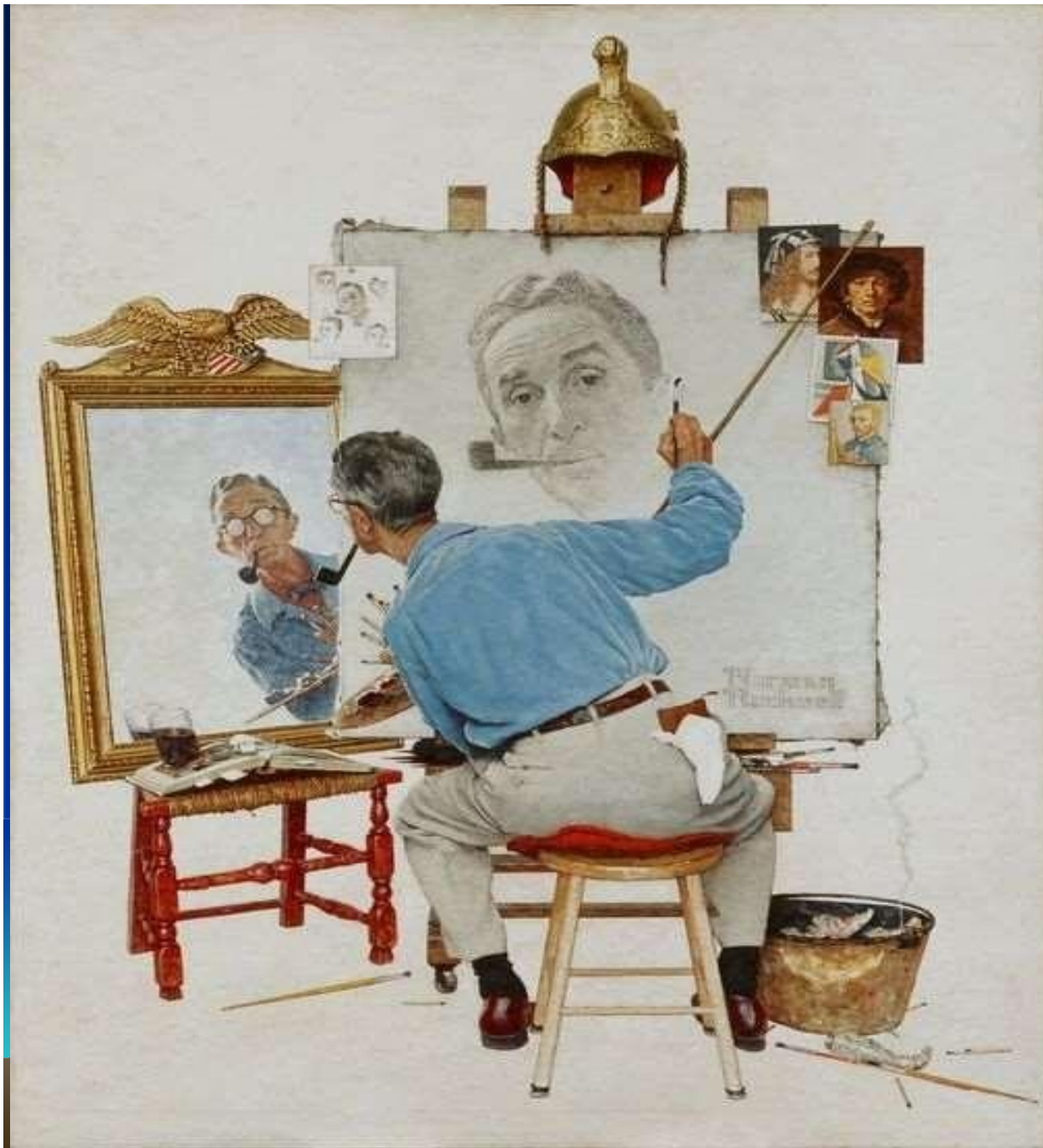
- □ önmaga történetmesélése ürügy lesz arra, hogy visszatérjen a sokféle érzékszervre, a létezés, lét többféle lehetséges vagy lehetetlen magyarázatára.
- □ ok a folyamatos tanulásra
- □ az én története kutatássá és filozófiai/vallási elmélyüléssé válik, amely nélkül az A kis dolog lenne
- □ az a pillanat, amikor az írás elhagyja aszavakat és megnyílik a csendre

Találkozás a létezés rejtélyével: ki voltam?

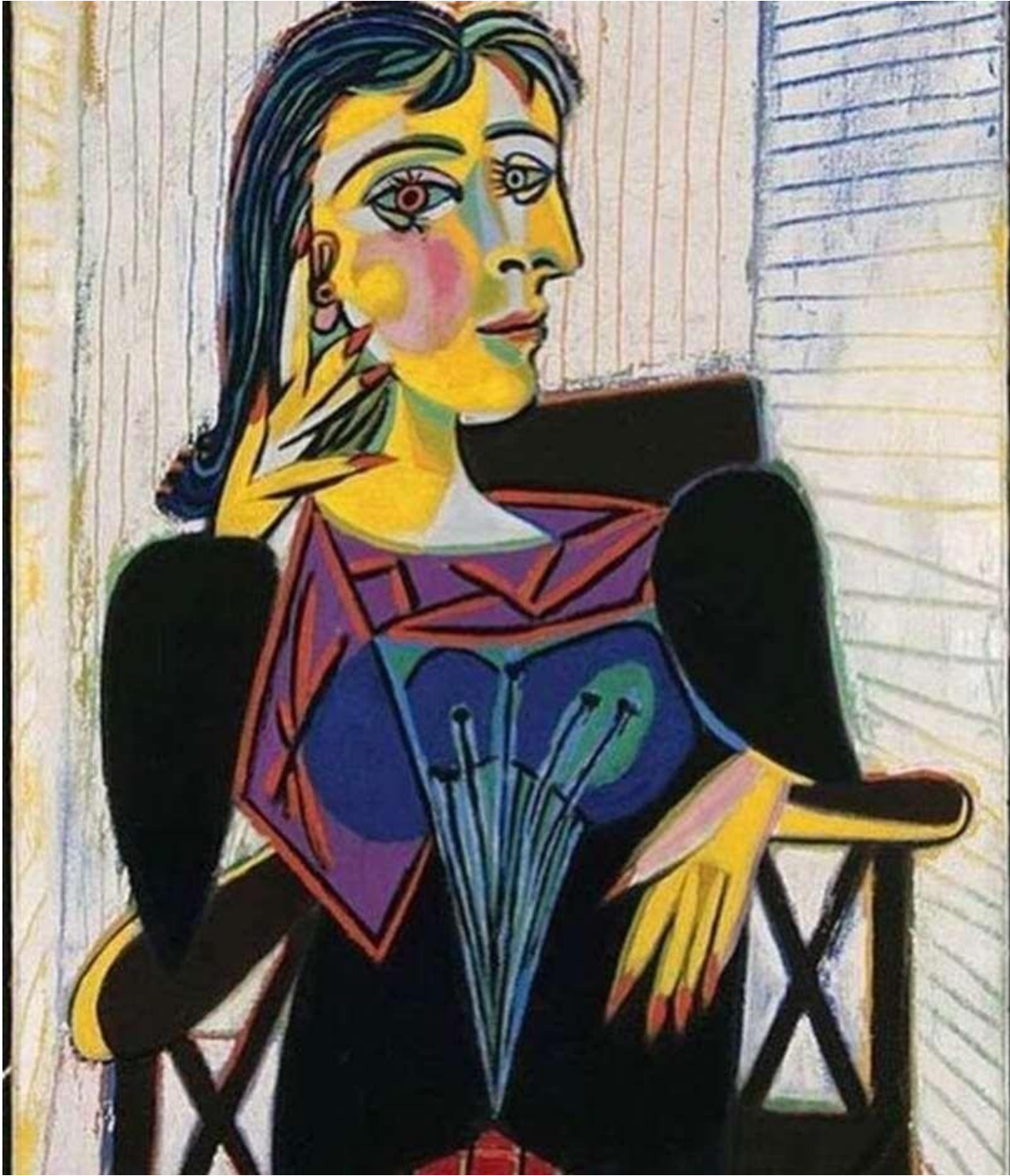
- • Kiderült, hogy az események, mint rekurzivitás, ugyanazokról a dolgokról beszélnek: az életek maroknyi boldogságon keresztül válnak felnőtté, vagyis az életek úgy öregszenek meg, hogy nem tettek volna valami igazán felnőttet.
- • a történetmesélés gondolati térré válik...
- amíg a nem – gondolat
- □ A az „érzés”, „megfigyelés”, „nézés”, „érintés” tere lesz... az érzés, hogy még élsz.

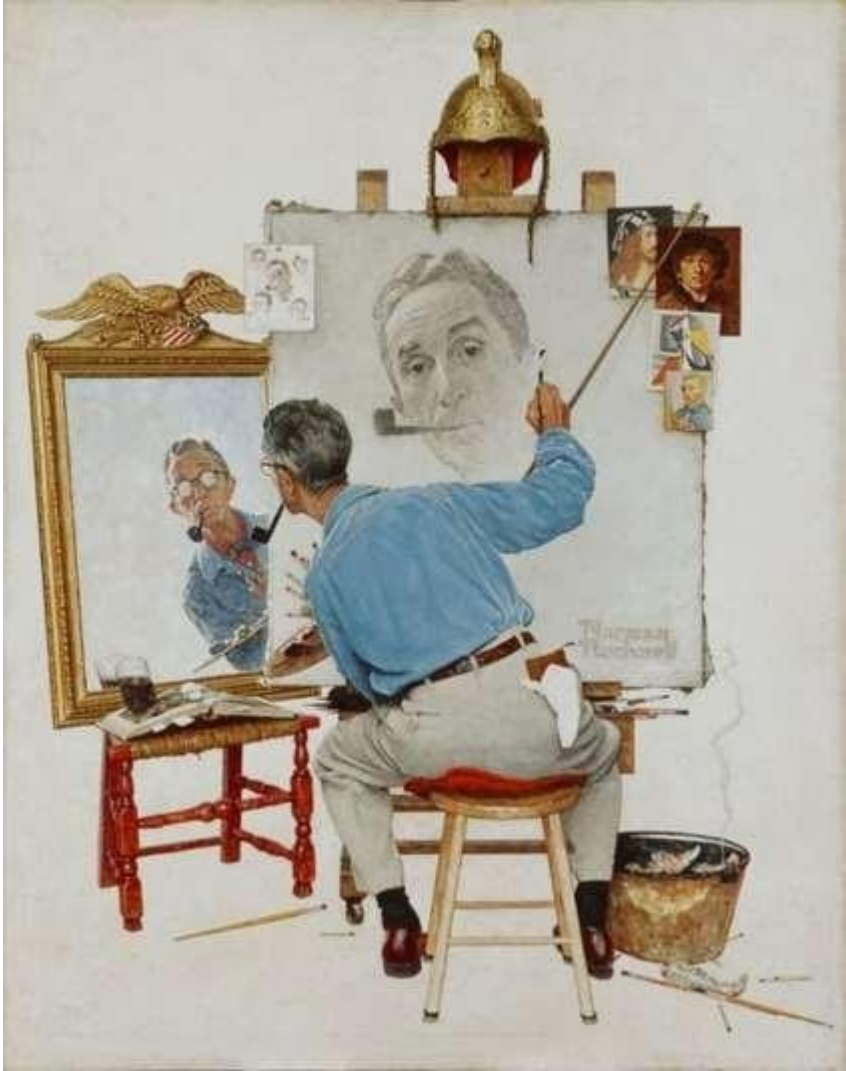
Önéletrajzi bátorság: önmagunk formálása

- az a jele, hogy egész életen át gondoskodunk önmagunkról, az okok, érzelmek, a még létező érzések között
- □ pedagógiai intencionalitást vezet be a
- az egzisztenciális inkompetencia vonásai
- □ az önképzés mely útja/folyamatai lehetségesek ezt a hiányosságot pótolni
- □ az átmenet, a válság akkor valósul meg, amikor magányosan megírod a saját A-d, és megosztod másokkal

Autobiography?

(Ön)életrajz és az oktatás

A felnőttet azért tekintik felnőttnek, mert van mesélnivalója. Azzal, hogy elmondja, hogy megerősíti személyazonosságát és megtervezi a képzését

Felnőttként nem egyedileg meghatározott, hanem többféle identitása van: személyes, jogi, társadalmi, kulturális, szakmai, érzelmi, életrajzi...

- **A mi utunkon járunk**
 - **szakmai identitás**
- **mint fókusz, mint egész nézőpont. Egész személyünk elkerülhetetlenül részt vesz önmaga minden megnyilvánulásában**

A felnőtt egy folyamatos folyamatot él meg, önmaga, saját tudásstratégiáinak, egy bizonyos módon cselekvésre és gondolkodásra való hajlamnak a felépítése, amely folyamat tágabb értelemben formálja őt.

A terápiás paradigmában gyökerező gyakorlatok:

- ☐ a hátrányos helyzetű emberek készségek és kompetenciák helyreállítását/támogatását célzó beavatkozásokban**
- ☐ a szakmai átképzési folyamatban vagy a karrierprojekt támogatásában**

- **Az önéletrajzi irányultságot javasoljuk a**
 - **„harmadik út”, amelynek célja a tanulás és tudás különböző módjainak kiépítése reflektív, narratív és kapcsolati gyakorlatokon keresztül**

- **A tantárgyak kompetenciájába vetett bizalom (a szervezeti autonómia kritériumai)**

- **A belső tanulási folyamatok felismerése, én által generált, különösen a körülmények és az „átmeneti” fázisokban**
 - **(az önéletrajzi improvizáció kritériumai**

- **Körforgás és konstruktív kölcsönösség
a kutatás és a képzés, az építési
folyamatok között**
- **jelentés és megélt tapasztalat (a
tanulási kölcsönös függőség
kritériumai)**

- **A pedagógus szerepének és funkciójának áttekintése, már nem mint oktató, tréner, tanár, hanem animátor,**
 - **az önálló tanulás segítője, útmutatója**
 - **(a kreatív vezetés kritériumai)**
- **Az önéletrajzi módszer alapja a saját folyamat szubjektivitása, egyedisége, vitalitása**
- **a felnőtttről és különböző tanulási módjairól, az átalakulás és önkifejezés, jelentést tulajdonítani a saját gyakorlatoknak**

- **. Történelmi-filozófiai horgonyok:**
 - **(ismerd meg magad)**
 - **(vigyázz magadra)**
- **E formáló hagyomány legjelentősebb mozzanatát művelődésünk történetében a Szent Ágoston vallomásai, amelyek nemcsak az önelemzés és a meditáció módszerét javasolták, hanem a belső Mester (lelkiismeret) újrafelfedezését is.**
- **Az igazi tanulás mindig belülről történik.**

- **Történelmi-filozófiai horgonyok:**
 - **(amerikai pragmatizmus)**
- **Az egyén potenciális végtelen növekedésének ideáljával,
függetlenség és önuralom**

- **Történetfilozófiai horgonyok:**
- **A megfigyelő rendszerek kibernetikája**
- **(Heinz von Foerster)**
- **Felveti a megfigyelő problémáját**
- **megfigyelés.**
- **Minden leírás rekurzivitása és tautológiája**
- **Egy kritikus megjegyzés:**
- **Az individualista konnotáció és a pszichologizáló sodródás**
- **az önéletrajzi megközelítésről**

- Egy kiút:
- **Az élettörténetek interszubjektív dimenziója**

- **Önéletrajz és oktatás**
 - **Az önéletrajz öntanító „gyakorlat”:**
 - **a tudás ökológiai megközelítése, amely egyesíti az ismeretséget és**
 - **tudás az önmegvalósítás elősegítésével**
 - **megfigyelés, meghallgatás és összehasonlítás másokkal**

- **Az önéletrajz egy metakognitív „gyakorlat”:**
- **A történetben nem csak tartalom és tények vannak. A döntések mögött egy gondolkodási struktúra, egy logika áll**
- **készült és az átélt érzelmek értelmezései. A történet láthatóvá teszi a cselekvésmódunkat, lehetővé teszi az önreflexió gyakorlását**
- **(olyan értékes, amennyire elhanyagolják a tanári pályán), adaptációkat és cselekedeteket generál, amelyek végül gondolattá válnak**
 - **és stílus bennünk**

•

•

- **Az önéletrajz egy heurisztikus-magyarázó „gyakorlat”:**
- **A történet reflexió: a valóság rekonstrukciós folyamata, annak, hogy mi és hogyan történt. Fényvisszaverő, mint a**
 - **A szó olyan, mint egy visszajátszás különböző szögekből. A decentralizáció során arra tudok koncentrálni, ami a háttérben maradt: a részletek fontosságára; a szavak olyan elemeket mutathatnak meg, amelyek cselekvéssel elcsúszhatnak, elhanyagolható körülmények, rekonstrukciók készülhetnek...**

- **Az önéletrajz mint motivációs „gyakorlat”:**
- **Az önmagunkról való beszéd a döntéseik és a saját növekedésük útjának feltárása. Ez a tanulás, a döntés, a változás képességének újrafelfedezése. Ez a legjobb feltétel a választott munka iránti vágy helyreállításához**
- **és az értékek, amelyekben hiszel.**
- **Az önéletrajz mint átalakító „gyakorlat”:**
- **Az önéletrajzi dimenzió választási lehetőséget nyit meg, a megszerzett attitűdöket, lehetőségeket kimondatlanul vetíti a jövőbe. Az önmagunkról beszélni nem pusztán visszatekintő cselekvés, hanem lehetőség arra**
- **nyitottság és változás**

- **Az önéletrajz az öngondoskodás „gyakorlata”:**
- **Elmondani, mit csinálsz, gondolatokat gyűjteni magadnak esetekről és napokról, azt jelenti, hogy időt kell szánni rá**
- **áttekintve a munkáját, hogy visszatérjen az órák, a döntések, a nehézségek és az elégedettség összetett folyásához. Ez azt jelenti, hogy teret és időt szánsz a dolgokra, amelyeket csinálsz, mert megérdemlik. Fontos, hogy mit csinálsz a munkahelyeden. És ezt legalább önmaga előtt tanúsítják**

- **AZ OLVASÓHOZ**
- **Ez, olvasó, egy őszinte könyv. Kezdetől fogva figyelmeztet, hogy nem javasoltam vele. bármilyen célra, ha nem belföldi és magáncélra. Nem vettem figyelembe sem előnyödet, sem dicsőségemet. Az erőm nem elég erre a célra. Rokonaim és barátaim magánhasznára áldoztam: hogy elvesztésem után (mivel hamarosan rájuk kerül a sor) újra megtalálhassam tulajdonságaim és hangulataim néhány vonását, és ezáltal teljesebbé és teljesebbé tegyék a tudást. előbbek voltak belőlem. Ha azért írtam volna, hogy elnyerjem a nép tetszését, feldíszítettem volna magam**
- **jobban és tanult attitűddel mutatkoznék be.**
- **Azt akarom, hogy itt láss, ahogy én vagyok az egyszerű, természetes és megszokott, affektálás és mesterkéeltség nélkül: mert én magam vagyok az, amit festek. Felolvassák itt a felszínre hozott hibáimat és a természetképemet, a köztiszteletig. Mi lett volna, ha azok közé a népek közé kerültem volna, akikről azt mondják, hogy még mindig a természet primitív törvényeinek édes szabadságában élnek, biztosíthatom, hogy szívesen festettem volna itt magamat teljes egészében, és mindent meztelenül. Szóval, olvasó, én magam vagyok a könyvem cucca: semmi okod arra, hogy ilyen komolytalan és hiú témával töltsd az idődet. Szóval viszlát; Montaigne-ból, ezerötszáznyolcvan március elsején.**
- **(M. Montaigne, Esszék)**

Életrajzi interjú

- **Mi az az interjú**

- **Mi az interjú Két ember szóbeli eszmecseréje, ahol az egyikük (a kérdező) szigorúan előre meghatározott kérdéseket tesz fel, hogy információkat vagy véleményt gyűjtsön a másik (interjúvált) féltől egy adott témáról**

- **Életrajzi téren az interjú arról szól, hogy információkat gyűjtsünk arról, hogyan élték meg vagy élik meg életük egyes kiemelkedő pillanatait, vagy létezésük összességét.**
 - **Az interjú mindig aktiválja a kapcsolatot:**
 - **Nem véletlen, hanem szándékos és keresett**
 - **► „aszimmetrikus”, mert a szerepek nem cserélhetők fel. Aki kérdez, az nem ad választ!**

- **AZ INTERJÚ:**
- **ASZIMMETRIKUS KAPCSOLAT**
- **Aszimmetrikus kapcsolat, amelyben a kérdező:**
 - **☐ megnyugtatja az interjúalanyot**
 - **☐ képes meghallgatni a másikat**
 - **☐ és segítsen neki kifejezni, amit érez vagy gondol**
 - **☐ képes elhallgatni vagy éppen beszélni**

- **Az interjú**

- **RÉSZVÉTELI KAPCSOLAT**

- **A létezés módja, az önmegjelenítés, az egyik „érzése” visszahat a másik létének módjára, önmagunk bemutatásának érzésére.**

- **• Mind a kérdező testtartásával, mind beszédmódjával az interjú során**
- **• Mindkettő kérdéssor kiválasztásával a cél elérése érdekében**

- **A kérdező hozzáállása:**
- **(szerepek, jogok és kötelességek az interjú során)**
- **Az interjú során mind a két főszereplőnek pontos jogai és kötelességei vannak. És mivel a kapcsolat aszimmetrikus, a jogok és kötelességek is aszimmetrikusak:**

- **Az interjúalanyynak minden joga megvan, a kérdezőnek pedig minden kötelessége**
- **(Cfr Rogers).**

- Az interjúalany jogai :

-

- ☐ legyen
- ☐ nem ítélik meg és/vagy nem elemzik
- ☐ Szembesülni azzal, aki megpróbál együtt érezni (empátia)
- ☐ Válassza ki, hol kezdje, mely epizódokra emlékezzen
- autonóm módon
- ☐ Előre tudva, hogy mire fogják használni a
- általa megadott információkat
- ☐ A titoktartáshoz és a titoktartáshoz való jog

- **Nemcsak a szavakra kell figyelni, hanem a viselkedések, lét- és cselekvésmódok (testtartások, kifejezések, elhallgatások, hangok, hangok stb.) egészére.**
- **Aktív, érdeklődő és ítéletmentes hallgatás**
- **A kérdezőnek képesnek kell lennie arra, hogy meghallja és hallja önmagát:**

- • Tegyen különbséget saját maga és az interjúalany között
- • Ismerje fel az általa átélt érzéseket és érzelmeket
- • Legyen tisztában gondolataival és előzetes megértéseivel
- • Érdeklődjön a másik személy és az, amit mond
- • Üdvözlje a másik narratíváját, mint valami egyedit és megismételhetetlent
- Kongruencia és hitelesség
- Egyezésnek kell lennie a szavak és a kérdező érzései között

- **Gyakorlatban...**

-

- **Hol kell interjút készíteni?**

- **A legnagyobb biztonság és melegség helyén
- az interjúalany**

-

- **Hogyan készítsünk interjút?**

- **Felvevővel**

-

- **Mi az interjú tárgya?**

- **Néhány egzisztenciális témakör**

- **1. Egy figyelmes és tisztelettudó elérhetőség**
- **2. Nem invazív kíváncsiság**
- **3. Az aktív semlegesség képessége**
- **4. Az ember megfelelő tudatossága**
- **kommunikációs stílus**

Trükkök

- **technikai eszközök (memóriajavítók) segítségével megkapják az interjúalany által adott tények konkrét változatát (értelmezését)**
- **megkönnyíti a tapasztalatok kifejtését, a helyzetek által generált reflexiókat, azokat a motivációkat, amelyek bizonyos választásokra készítetnek, nem pedig másokra**
- **engedje, hogy az elhangzott választásokhoz és helyzetekhez kapcsolódó képek megjelenjenek**
- **ügyeljen arra, hogy ne essen csapdába a szabványosított érzelmi forгатókönyvekbe, amelyek az idők során a végtelen történeteken keresztül épültek fel**
- **új tudatosság előmozdítása megfelelő stimulációval**
- **önéletrajzi szövegszerkezet**

O
K
O
K

**Miért írsz vagy
beszélsz magadnak?**

Az írás háttere és okai

O
K
O
K

A gyónásra való hajlam

Tedd le magad, tárd fel
bűntudatodat, fedd fel magad
minden szégyen nélkül

O
K
O
K

Az önigazolásra való hajlam

**Bocsánatkérő vagy visszafogottabb
módon; hajlamosak megvédeni**

O
K
O
K

az önismeretre való hajlam

**A beszélt nyelvtől eltérő nyelv elfogadása,
világossá tétele a múltban, az élet választásai
előtt, a választások vagy az alpontok
megváltoztatása; hajlamos saját portrét rajzolni**

O
K
O
K

A tanúskodásra való
hajlam

Elítélni, elmondani egy olyan
extrém élményt, amelyet a

O
K
O
K

A filozófiai reflektálásra való hajlam

A saját tapasztalatokról és az
élettel való kapcsolatokról, hogy
gondolatokat és elmélkedéseket
hagyjon azokra, akik utána jönnek
vagy olvasnak

O
K
O
K

Az értelem keresésének tendenciája

A saját létezéshez, hogy
megragadjon egy vezérmotívumot
az önmagán belüli átalakulásokon

túl

O
K
O
K

A kielégülésre való hajlam

További sikereket, civil elismerést,
társadalmi jóváhagyást keresni

O
K
O
K

A saját jólét ápolására való hajlam

Írni, hogy kevésbé érezzük
magunkat rosszul, elfelejtsük a
szenvedést, paradox módon
szembenézni vele a tollal

Önéletrajzi önéletrajzok

**Az írás egyfajta kompozit brikolázs
vagy patchwork, ahol több motívum
és téma keveredik**

**ingadozó
trend**

A szigorúan betartott időrendi sorrend érvényesül a többi ok felett: érzelmek, reflexiók, önmaguk pszichológiai rekonstrukciója

**a fejlődés az
események
sorrendjét követi**

Az író szinte távoli helyzetben van ahhoz, hogy ne tűnjön túl sokat, mintha hangfelvételt használt volna, hogy kollektív történeteket meséljen el: ismerős, profi, barátságos, állampolgári, társasági

Szekvenciális, de a narratíva szempontjából irreleváns, önmaga felfedezésének szenteli magát (exhibicionista tendencia) egészen elméje és létezése sötét zugaiig

Introspektív trend

A szerző megragadja saját történetének lehetőségét, hogy a pszichológiai identitásának nem tulajdonítható szempontokon elmélkedjen, hanem drámai események főszereplőjének vagy szemlélőjének lássa őt.

Történelmi-szociális trend

Második helyre kerül az elbeszélő én és a szerző története, kiemeltek a személyes szférán túlmutató motívumok: elmélkedések, elmélkedések, megfontolások az élet, a szenvedés, a gonosz, a szépség, az

**Teoretikus-
filozófiai trend**

Azok a szentírások, amelyek tényekből és tapasztalatokból merítenek lehetőséget arra, hogy az ember költői-esztétikai szempontból is átgondolja az életét: a szerelem, az élet

Lírikus trend

Nyilvánvaló a feszültség, hogy a tények saját verzióját, saját igazságát, saját nézőpontját adják a történelmi eseményekről.

Tanúságtétel

Az író szinte távoli helyzetben van ahhoz, hogy ne tűnjön túl sokat, mintha hangfelvételt használt volna, hogy kollektív történeteket meséljen el: ismerős, profi, barátságos, állampolgári, társasági

Kórus trend

***Narratív gondozás: Találkozz
magaddal, vigyázz magadra, tanulj
magadtól***

NARRATÍV GONDOZÁS

Rezonanciák önéletrajzi műhelyekből szociális munkásoknak

Írta: Savino Calabrese

1. A Narrative Care projekt megfogalmazása

A NARRATÍV GONDOZÁS önéletrajzi módszerrel végzett kutató-képző tanfolyam volt: azért kutat, mert az volt a célja, hogy megvizsgálja és megfigyelje - szakmai történeteken keresztül, tehát a szociális munka anyagi keretein belül -, hogy az egyéni történeteket elfogadják-e és hogyan, és milyen módon járulnak hozzá -a társadalmi-oktatási beavatkozás megalkotása; képzés, mert a csoportmunkán keresztül az egzisztenciális és szakmai jelentések kollektív együttépítésének folyamata kerül kidolgozásra. Az önéletrajzi módszertanokat, mint az önismeret és más ismeretek eszközét, egy tágabb kontextusban fejlesztette ki, az „ÉLETEM EURÓPÁBAN: új módszertan az életed beillesztéséhez az EURÓPÁBAN versenybe”, a Santa Croce-i NKEY srl. sull'Arno (Pi), "az önéletrajz terápiás, társadalmi és kulturális értékéről" (idézet a mylifeineurope.nkey.it webhelyről).

A projekt kedvezményezettjei különböző állami és magán beavatkozási területekről érkező szociális munkások voltak, akik szakmai és önkéntes kötelezettségvállalásaikban a pedagógiai-oktatási megközelítést részesítik előnyben.

A képzési csoport heterogén volt, mivel különböző szolgálatok/testületek/szervezetek egyéni szereplőiből állt, de egyesítette az önéletrajzi gyakorlatok iránti érdeklődésük, valamint az a szándék, hogy ezeket a módszereket társadalmi elkötelezettségük szokásos gyakorlatában is átvegyék.

A partnerszervezetek a következők voltak: "Don Bosco" Orientációs Központ - Vezető Szervezet (Andria, Olaszország), Bit Egyesület (Debrecen, Magyarország), Viva Femina (Rzeszow, Lengyelország); - minden szervezet képzési és oktatási tevékenységet folytat. Különösen a Vezető Szervezet (Olaszország) alkalmaz egy ideje önéletrajzi módszertant. A fent említett partnerszervezetek olyan célpontokat szólítanak meg, akik számára a LIFE Narratíva nemcsak oktatási, hanem terápiás értékkel is bír. A három partner által megszerzett tapasztalatok olyan módszertani know-how-t alkotnak, amelyet már teszteltek és elismertek mind az akadémiai, mind a szociális munkakörnyezetben.

A képzés három konkrét célkitűzésre összpontosított

- az írási gyakorlatok és az önéletrajzi interjú elméleti és módszertani alapjainak elsajátítása (a tanulók saját „szakmai önéletrajzukat” vagy önkéntes önéletrajzukat írták, amely a Narrative Care honlapján fog megjelenni)

- tudni, hogyan kísérik el szervezeteik felhasználóit saját önéletrajzuk megírására, megtapasztalva az élettörténeteknek köszönhetően az öngondoskodásban és a kapcsolatokban rejlő lehetőségeket (ezek az életrajzok a titoktartás és a fájdalomtörténetek védelme miatt nem kerülnek kiadásra, de visszakerültek a főszereplőkhöz)

- megosztani a tanultakat és a jó szociális munka gyakorlatait partnereikkel és az érintett helyi és országos közösségekkel (ezt a célt a különböző workshopok során történő folyamatos összehasonlítással sikerült elérni).

Az érintett szereplők három csoportja találkozott: online az első ülésen; Debrecenben a második foglalkozásra; Rzeszowban a harmadik ülésre.

Jelentős mozzanat volt, még mindig a nemzetközi mobilitás formájában, a bolognai részvétel az Önéletrajz című európai megaprojekt záró rendezvényén, amelyet a Santa Croce sull'Arno NKEY Egyesülete végzett.

A képzési folyamat eredménye egy füzet/dokumentum kollektív elkészítése (elérhető a Narrative Care weboldalán), duális angol/nemzeti nyelven, az önírás, az önéletrajzi interjúk és az élet megírásának jó gyakorlatairól. felhasználóinak történeteit, amelyek iránymutatásai különböző kontextusokban és időkben is alkalmazhatók.

2. A szociális munkás motivációk és vágyak között

Az egyik feltárt dimenzió a szolidaritási elkötelezettség „elhivatottságának” kezdeteinek története volt. Halljuk közvetlenül a főszereplőktől:

Rosa

Véletlenül találkoztam Anna Maria Di Leóval a Liceo Scientifico „Nuzzi” tanári szobájában, ahol olasz és latin tanárként szolgáltam. Annamária meghívott, hogy csatlakozzak a Központhoz, és vegyek részt abban a tevékenységben, amelyre az Egyesület 1994-ben megalakult: iskolai és pályaválasztási tanácsadásban. Azt válaszoltam, hogy a szakmai és családi kötelezettségvállalások kizárják, hogy más feladatokat vállaljak. Eltelt néhány év, és az életem a mindennapok nyomdokain haladt, amikor 1993-ban egy fájdalmas esemény borzolta fel: nővérem hirtelen és megrázó halála, aminek következtében az otthonomba, anyám, aki meglehetősen törekeny, és mindenekelőtt a lánya idő előtti halála miatt szenvedett. Érelődött bennem a korlátoltság, a mulandóság és az átmenetiség meggyőződése, ami a nem minden elvégzendő feladattal való megbirkózás érzésével együtt eredményezte a kordedvezményes nyugdíj kérésének vágyát. Amint ezt az irányváltást belenyomtam a létezésembe, elmentem a Don Bosco Központba, ahol találkoztam két irodai dolgozóval, akik tisztázták előttem, hogy milyen területen végzik munkájukat.

Ettől a pillanattól kezdve úgy döntöttem, hogy a sok éves tanítás során elsajátított készségeimet, valamint pszichofizikai erőforrásaim egy részét és a ráfordított anyagi időmet az Egyesület küldetésének szentelem.

Nuccia

Körülbelül 20 évvel ezelőtt, egy októberi reggelen, életem egy nagyon különleges időpontjában, az akkori elnökkel, Anna Maria di Leóval való találkozás pozitív változást hozott abban, ahogyan magamba és körülöttem tekintek.

Sétáltam az utcán, elragadtattak a gondolataim, aggodalmaim és félelmeim, épp a kórházba tartottam, hogy segítsék anyámnak, aki élet és halál között küszködött, nem hallottam és nem láttam semmit magam körül, de egy kéz a vállamon visszahozott a valóságba. Annamaria di Leo keze volt az, aki, ismerve az eseményeket abban a pillanatban, megállított, és sok bátorító szó mellett meghívott a központ központjába, amely akkoriban Viale Román volt, hogy megmutassa a az általuk végzett tevékenységek és az általuk művelt érdekek. Sürgette, hogy tegyem meg, mert ez segít abban, hogy rövid időn belül elvegyem a figyelmemet az akut és folyamatos fájdalomtól, amely pusztító volt. Néhány nap múlva megkerestek, hogy vegyek részt egy magyarázó értekezleten az orientációs kurzusról, amely szerint a központ munkatársai hamarosan Andria összes középiskolájában indulnak, és azoknak a nyolcadikosoknak szólnak, akik éppen eldöntik, melyik középiskolába járjanak. Emlékszem, vonakodva mentem oda, de amikor már ott voltam, amikor elkezdtek magyarázni a tanfolyam céljait és módszereit, azonnal megragadt az elmém, és bevonták a diskurzusba, és ez volt a kezdete egy együttműködésnek, amely mára tovább tart. mint húsz év

Diana

1981-ben találkoztam Vincenzo Merra atyával és Salvatore Simone atyával, (...), csatlakoztam az ifjúsági csoporthoz, és mint ilyen, meg kellett adnom a rendelkezésre állásomat a közösségen belüli elkötelezettségre. Engem javasoltak az ACR animátorának. Már én is részese voltam, és szívesen vállaltam a megbízást, a 9-11 évesek gondozásával.

Természetes volt, hogy elfogadtam ezt az új kalandot: eleinte az idősebb animátorok mellett dolgoztam, majd a képzés előrehaladtával egyre magabiztosabban és jobban irányítani tudtam a gyerekeket, elkezdtem elkísérni őket csoportokban és iskolai táborokban.

Rossana

Aznap lángolt. Alkonyat felé elhatároztam, hogy elmegyek a gyerekeimmel fagyaltot venni. Véletlenül találkoztam egy rég nem látott barátommal, a szokásos kedvességeket váltogattuk, és amikor megkérdeztem tőle, hogy mit csinálsz szórakozásból, elmesélte a Don Boscóban végzett önkéntes munkáját. Központ. A lelkesedése kíváncsivá tett.

Silvia, így hívják a barátomat, mesélt a középiskola harmadik évfolyamos tanulóinak iskolai orientációjáról és tevékenységéről, amely heti két naptól állt, kivéve a novembertől februárig tartó hónapokat, amikor minden nap elérhetőnek kellett lennie, hogy a hallgatók az Oktatási Minisztérium által meghatározott időpontig beiratkozhasanak a felsőoktatásba. Búcsúzóul elmondta, hogy az önkéntességben mindig szükség van egy segítő kézre, így arra ösztönzött, hogy gondolkodjak el azon, hogy az otthonon kívül is elkezdhetek-e újra bekapcsolódni.

Szeptemberben, amikor a gyerekeim újra elkezdték az iskolát, eszembe jutott Silvia javaslata. Nagyon vonzó volt számomra az ötlet, hogy az időm egy részét másoknak szentelhessem, és a családi kötelezettségeken túl újra bekapcsolódhassak. Ezért úgy döntöttem, hogy felveszem a kapcsolatot a barátommal, ezzel megkezdve „második életemet”, amely néhány évtized után is aktívan részt vesz az önkéntes központban titkári és pénztáros szerepkörben.

Luana

Egy forró és unalmas nyári délutánon otthon voltam, gondtalanul, és soha nem gondoltam volna, hogy válaszolok két apáca meghívására, akik hirtelen megjelentek az ajtómban. Megszólt a kaputelefon: a „Gyere le, Luana, mi vagyunk az apácák” után bosszúsan, de egyben érdeklődve is lerohantam a lépcsőn, hogy találkozzam velük. Nem ismertem őket, mert a plébánián sokat láttam őket vasárnap délelőtt miséken a liturgikus ünnepekre készülve, de soha nem gondoltam volna, hogy ez a kettő közvetlenül hozzám kerülhet, és tönkreteheti az életem. ' . Ők voltak, Delfina nővér és Annamária nővér. Ez utóbbi már tetszett, ő egy kis északolaszországi faluból származott, és a mi plébániánkon kellett szolgálnia; édes mosoly volt az arcán. Azon a délutánon elmentek egy kellemes sétára, biztosak voltak abban, hogy találkoznak majd valakivel, akivel bekapcsolódhatnak, új embereket és fiatalokat kerestek, akiket meghívni lehet a plébániára. Szükségük volt azonban valakire, aki idejük egy részét áldozza. Elfogadtam a meghívásukat. Ettől a pillanattól kezdve új élménybe vettem magam.

Giovanna

Az a nap, amikor elhatároztam, hogy önkéntesként csatlakozom a Caritashoz, 2017 telén történt. Egy barátommal voltam, sétáltunk, és pontosan Viale Román voltunk, Andriában. "Üzenetet kaptam Don Mimmótól, amiben megkérdezik, hogy elérhető vagyok-e, hogy elmenjek a földrengés zónába, hogy támogassam Accumoli és Amatrice lakosságát 15 napig. Eh, de nem tudok. Akarsz menni? Rosa elkezdődött. A történet egy ismerkedési interjúval folytatódott Don Mimmóval, a területi karitás kapcsolattartóval, akit korábban nem ismertem önéletrajzzal a kezemben elmentem a Szent András apostol plébániára bemutatkozni. nagyra értékeltem az önéletrajz iránti kérelmet, úgy gondolom, hogy ez a törődés és a tevékenység iránti tisztelet jele volt, és ez tovább motivált a bemutatkozásra.

Kora délután volt, a plébánia elmerült a csendben, kinéztem az irodákba, és Don Mimmo várt rám, egy íróasztal mögött. Leültem, és megkérdezte, mit csináltam akkoriban, és miért akartam ezt a szolgálatot elvégezni. Aztán a történet szerint 15 napra, majd másodszor két hónapra jártam oda; ez a születésem a Caritas önkénteseként, az első vándorlásom, ott adtam ki az „Igen, ott vagyok”-t.

Angela

A legjobb barátnőm avatott be asszociációba, mondhatom, ő a tanárom, Lilla Bruno.(...) Mindig vele voltam, amikor meghívott egy pizzázni néhány AIMC taggal, a elnöke és a csoport lelki atyja, Don Gianni Massaro, jelenleg Avezzano püspöke. Bár félénk voltam, ha nem is mutattam, szívesen elfogadtam, és így egy asztal körül találtuk magunkat. Vacsora közben nagyon élveztem azt a hangulatot és azt a harmóniát, ami a csoport minden tagjával kialakult, mintha már egy ideje ismerném őket. Azt hiszem, ez volt az a pillanat, amikor úgy döntöttem, hogy csatlakozom az egyesület céljain és célkitűzésein túl. Úgy döntöttem, hogy csatlakozom, mert szerettem volna ennek a csoportnak a tagja lenni. Nem csatlakoztam azonnal, mert utána nem volt lehetőség, de bár nem voltam tag, úgy éreztem, hogy részemről van szó.

Annamária

2012 nyarán egy közösségi csatornán megtudtam, hogy városomban hamarosan egy bohócterápiás képzés iránt érdeklődő csoport jön létre, egy általam már ismert orvos utasítására. Rögtön elmondtam a szervezőnek érdeklődésemet, valamint kíváncsiságomat, hogy részt vegyek a hamarosan induló tanfolyamon.

Nagyon jól emlékszem még arra a meleg és napsütéses 2012. december 15-i szombat délelőttre, amikor az Andria idősek otthona székházába mentem, ahol a nagy kék ablakkal rendelkező, nagy és világos teremben sajtótájékoztatót tartottak a tanfolyam. Az ASL BT egészségügyi hatósága szintén támogatja az Andria-i bohócterápia első felkészítő tanfolyamának sajtótájékoztatóját, amely néhány órával a támogatást követően indult volna. A szoba zsúfolásig megtelt, és bár időnként nagyon tágas és jól megvilágított, és csak néhány másodpercig tűnt sötétnek a sok ember miatt. 39 éves voltam, és nemrég született a második lányom, Angelamaria. Így kezdődött a kalandom a bohócterápia világában.

Giada

Kislánykorom óta mindig ott volt bennem a vágy, hogy hasznossá tudjam tenni magam és a rászorulóknak segítségére lehessenek. Az újév elején, bár a járvány még nem múlt el, az emberek mindennapjai újra rendbe jöttek, és egy januári napon egy barátom és egy másik személy mesélt nekem a közösségi szolgálatról. Ettől a pillanattól kezdve kezdtem többet megtudni arról, hogy miből áll, és minél többet olvastam és tájékozódtam, annál jobban érdekelt a részvétel. Annak ellenére, hogy félelmek és kétségek ezrei kavargtak a fejemben, hogy alkalmas vagyok-e erre a szerepre, vettem a bátorságot, és kitöltöttem a pályázatot a választott projektre. Április 9-én egy meleg reggelen érkeztem, és elmentem arra a helyre, ahol az interjút tartottam. Nagyon félve és zavartan jöttem ki a helyszínről, mert elakadtam az interjú idején. Ennek ellenére átmentem a kiválasztáson.

Lilla

2019. február 1-je volt, az a nap, amikor a F.I.D.A.P.A. Corato, kedves barátom, M. elnökletével.

F. Casamassima, gyertyagyújtással ünnepelte a szekció alapításának 40. évfordulóját (...) Az este folyamán megtudtam, hogy a F.I.D.A.P.A. Andria felhagyni készült vele taghiány miatt, és ezzel egy időben felajánlották a Corato szekció tagságát. Nem titkolom, hízelgett a felkérés, de nem tudtam nem gondolni az Andria szekció szomorú sorsára... Megdöbbenett és elszomorított a hír. A szív és a vér köteléke köti ehhez az egyesülethez: édesanyám még 1976-ban alapító

tagja volt az Andria F.I.D.A.P.A. (...) A szívem eluralkodott, miközben az agyam kitartóan azt sugallta, hogy találjak egy megoldás az Andria szekcióra: városom részlegének szüksége volt egy figurára, aki gondoskodni tud róla (...) Komolyan és határozottan arra gondoltam, hogy felkeresem Marilina Bevilacqua akkori elnököt, és találkozót kérek tőle Bonadies Gabriella történelmi tagon keresztül. és a Fidapa volt elnöke. Elmonda, hogy éppen aznap elküldi az országos központnak azt a dokumentumot, amellyel hivatalosan is bezártnak nyilvánítja a városomban lévő részleget. Azonnal megállítottam, és megígértem, hogy segítek neki a szakasz helyreállításában és a helyzet feloldásában. Erős motivációtól és nagy és összetartó baráti társaságtól vezérelve ma már büszkén mondhatom, hogy az Andria F.I.D.A.P.A. több mint ötven aktív tagja van, akiket az alulírott egyesít és vezérel, aki időközben Annalisa Zaccarótól az elnöke lett.

Joanna (Lengyelország)

Eleinte európai projekteken dolgoztam önkéntesként. Fordítottam, segítettem a partnerekkel való találkozók szervezésében, jártam partnerekkel való találkozókra. A projektek elsősorban a fogyatékkal élők, a kirekesztettek és a munkanélküliek problémáival foglalkoztak. Nagyon élveztem a projekt során ezekkel az emberekkel való találkozást különféle találkozókra és workshopokra. Néhány emberrel a mai napig állandó kapcsolatban vagyok.

Egy idő után a mentorom inspirálására úgy döntöttem, hogy létrehozok egy alapítványt, ahol a mai napig dolgozom. Most inkább szociális munkásként.

Magda (Lengyelország)

1999 decemberében visszatértem Rzeszówba dolgozni. A Regionális Munkaügyi Hivatalnál találtam munkát. Ez még azelőtt történt, hogy Lengyelország az EU tagja lett, és uniós szakértők dolgoztak a lengyel önkormányzati struktúrákban, hogy megtanítsanak bennünket az uniós programokról és alapokról, valamint azok felhasználásáról. A Regionális Munkaügyi Hivatalnál alkalmaztak tolmácsként EU-szakértőkhöz. Így ismertem meg az EU-t, a programokat, az alapokat és kezdtem el projekteken részt venni. 2002 júniusában egy napon úgy döntöttem, hogy fáradt és unatkozom a rzeszowi munkaügyi hivatalban. Egy kielégítőbb munkát kerestem, amely lehetővé teszi, hogy otthon dolgozhassak, több időm maradjon a fiamra, utazhassak és több pénzt keressek. Ahogy egyre többet tudtam meg az uniós forrásokról, úgy döntöttem, hogy fordulatot veszek az életemben, és felmondok a munkaügyi kirendeltségen. Kicsit ijesztő volt, de soha nem bántam meg. Ezért 2002-ben otthagytam a Regionális Munkaügyi Kirendeltségen dolgozó munkahelyemet, és a Vállalkozási és Fejlesztési Központban kezdtem el dolgozni.

Norbert (Magyarország)

Akkor még nem tudtam, hogy később szociális munkával fogok foglalkozni, hiszen középiskolai tanulmányaimat pénzügyi és számviteli szakon folytattam. Napsütéses nyári nap volt 2000-ben. Pontosan az idei szezón első napja (június 1.). Aznap délután (14:00) találkoztam egy lánnyal a szülővárosom parkban, és elkezdtünk beszélgetni arról, hogy mit és hol tanul. Szociális munkásnak tanult, és sokat beszélt tárgyakról, egyetemi és egyetemi szállóéletről. Részletesen beszélt arról, hogyan bánik a rászoruló emberekkel segítőként. A téma még mindig megérintett; Úgy éreztem, segíteni akarok azokon, akik rosszabb élethelyzetben vannak, mint a hétköznapi emberek. Korábbi tapasztalataim ellenére más képzési területre kerültem, de mindig is érdekelt a pszichológia, a filozófia, ill.

társadalomtudományok. Szeretnék többet tudni elménkről, szellemünkről és érzelmeinkről. Aznap elhatároztam, hogy a jövőben inkább szociális munkát végzek. Attól a naptól kezdve keresem a lehetőségeket, hogy jobb segítőtővé váljak, először önkéntesként.

Edhina (Magyarország)

Debrecenben volt a szociális érzékenység fejlesztő tanfolyama. Emlékszem, egy nagyon kedves nő tartotta. Kedves, nyugodt, kiegyensúlyozott nő volt. Kövér volt; méretével mindenkit átölelt. Mindig szoknyát hordott, és az volt az érzésem, hogy bárki elbújhat a szoknyája mögé, mint egy kisgyerek. Létre kellett hoznunk egy családfát, és élettörténeteket kellett írunk a kiválasztott emberekről. Nagyon élveztem ezeket a feladatokat, és egyre jobban érdekelt a szociális szakma. Amikor eljött a pályaválasztás ideje, csak azokat a szakmákat választottam, amelyek szociális minősítést adtak. Így kerültem szociológiára a Debreceni Egyetemen.

Nyilvánvaló, hogy a mások felé való elérhetőség kezdete, eredete mindig egy „találkozásban” gyökerezik. Találkozás egy gyanútlan szemtanúval. A kapcsolat kapcsolatból fakad, mondhatnánk. Az élet hívása egy olyan valakivel való találkozáson keresztül érkezik, aki valamilyen módon már foglalkozik ezzel az élettel, és aki mintha varázslattal felgyújt egy gondolatot, egy érzést, egy kérdést. Megmozgatja az akaratot és a szívet, amelyek így belegabalyodnak a szolidaritás, valamint a szenvedélyes és hozzáértő nagylelkűség ügyébe.

Ezek a találkozások nemcsak egy kaland kezdetét jelentették, hanem egy stílus és egy gondolkodásmód és életvitel kialakulását is. Ezek a tanúk nem ritkán az üzemeltetők, mentorok és tanárok szerint is, olykor tudatosan és gyakrabban anélkül, hogy tudtak volna.

Így alakul át az egyéni hajlandóság a ragályos és előnyös szolidaritási mentalitás táptalajává.

Nem ritkán a „másik személyről való gondoskodás” hajlandósága akkor csírázott ki, amikor a gyakorló maga is tudta a fájdalom és a szenvedés kemény leckét, így felidézve Chiron, Kronosz sebesült gyógyító-kentaur fia mítoszának ősi képét. (Zeusz apja) és az óceáni nimfa, Filira.

A sebzett gyógyítóban az „idő” és a „generativitás” dimenziói összpontosulnak, de a kiszolgáltatottság és az öngondoskodás igénye is. Szinte a segítő szakmák „alapító magvai” lennének.

A zsidó Talmud egyik történetében van egy régi legenda a Messiás eljövételéről:

Joshua ben Levi rabbi Illés prófétával találkozott, aki Simeron ben Yohai rabbi barlangjának ajtajában állt. Megkérdezte Illést: Mikor jön el a Messiás? Illés így válaszolt: "Menj és kérdezd meg tőle magad."

"Hol van?"

– A város kapujában ül. – Honnan fogom felismerni?

"A sebekkel borított szegények között ül. A többiek egyszerre veszik le a kötést az összes sebükről, majd visszateszik a kötést. De ő leveszi egy-egy kötést, majd újra felteszi, mondván. magának: „Szükségük lehet rám; ha ez megtörténik, mindig készen kell állnom, hogy egy percet se késsek."

A „mítosz” nyomainak megvan az az érdeme, hogy utat mutatnak a „gondozóhoz”.

3. Újrarendíteni a szociális munkások önrészesítésének gyakorlatát

Tudnak-e gondoskodni magukról a szociális munkások? Az önéletrajzírás a szociális munkások öngondoskodásának gyakorlata is lehet? Én az „öngondoskodás” kategóriáját veszem, és szeretem újraértelmezni a „vendéglátás” kifejezéssel.

Amikor meghallgatjuk a másik segítséget kérő történetét, valójában a vendégszeretet erénye támad ránk. Lényeges, hogy a nomád kultúrában a vendég az üdvösség hordozója.

A vendégszeretetnek gyógyító ereje van. A vendéggel való törődés azonban megkívánja, hogy mindenki figyelmes és őszinte látogatója legyen saját bensőjének.

Ezért az önírás által megkívánt „figyelem” egyben az éntől való távolságtartás is. Ez egy reflexív gyakorlat, amely képes az ember belsőségére figyelni, és olyan hajlamot teremteni, hogy felelősséget vállaljon a másikért, mint „másért, mint önmagáért”.

James Hillmannt parafrázálva azt mondhatjuk: ahhoz, hogy a másik megnyíljon, a gyakorlónak vissza kell vonulnia. Az egyiknek „vissza kell vonulnia”, hogy a másinak legyen élettere. Ez a visszavonulás az intenzív koncentráció aktusa. Az önírás, mint magányos cselekedet – akár csoportban, akár saját szoba titokban gyakorolják – elősegíti a bámulást, a megnyugvás és az önmagunkkal való jó társaság forrását, valamint a másik felszabadító elfogadásának feltételét. A cura sui megteremti azt a szükséges üres teret, amely legitimálja azok törekénységét, akik szívesen látnak, és akiket szívesen látnak, a mágikus gyógyítás hiú mindenható ígérete nélkül. Sokkal inkább egy „utazás” lehetőségét nyitja meg, amelynek kiindulópontja a kettesben készült életmese felépítése. Mindaddig, amíg a segítséget kérő személy egyedül marad a meséjében, a csavargás és a halálos magány ördögi körének áldozata marad. Ha a hallgatás szabad és „tisztá” (nem ítélező) terében foglal helyet, az, aki mesél, és aki üdvözli a mesét, új és melegebb életelbeszéléseket épít.

***4. Narratív gondozás:
Gyakorlatok és írási
gyakorlatok***

Oktatási eszközök önéletrajzi interjúk gyűjtéséhez és életrajzok megírásához.

[illegible]

3. gyakorlat: Hasonlítsd össze az 1. feladat válaszait a 2. feladat válaszaival. Írj megfontolásokat, kiemelve az összhangokat és a különbségeket! Adjon végső értékelést

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. gyakorlat: Akkoriban úgy döntöttem, hogy szociális munkába fogok. Meséljen arról a bizonyos epizódról vagy helyzetről, amelyben az a döntése gyökerezik, hogy mások szolgálatába állítja magát

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Gyakorlat: Csoportos megosztás, hogy azonosítsuk a másoknak nyújtott szolgálat generáló és motiváló elemeit, amint azok a különböző narratívákból kiemelkednek

Hatodik gyakorlat: MONDJA MEG A SZERVEZETET (a narratívában jelenjenek meg a következők: küldetés, alapértékei, egyes szervezeti elemek, feladatok és cselekvések, elhelyezkedés a területen)

.....

.....

7. gyakorlat: A MESTERED... aki lényed inspiráló alakja mások szolgálatában. Ismertesse személyét, karizmáját; emelje ki a vele való kapcsolatában a folytonosság vagy megszakítás néhány elemét.

8. gyakorlat: Csoportos megosztás

9. gyakorlat: AZ EMLÉKEZÉSEK SZÖVEGEI Írd le a szociális munkád emlékeit kulcsszavakkal a post-it cetlikre, majd írd le mindegyikhez a megfelelő történetet

.....

.....

.....

.....

.....

N.B. A következő találkozóra vigyen magával egy tárgyat és egy fényképet, amelyet mindenki a „szolgáltatáshoz” vagy a szociális munkához társít

[illegible][illegible]

14. gyakorlat: Akkoriban valaki vigyázott rám... (A gondoskodástól a kapott gondozásig. Rezonanciák és reflexiók)

[illegible]

készségeket:

1. Interjúrögzítő eszköz használatának ismerete. Az interjú során a figyelem biztosítása érdekében azt javasoljuk, hogy ne írjon.
2. A felvett szöveg feloldásának és átírásának ismerete
3. Az interjúalany - mint a szöveg szerzője - olvassa el az átiratot, felajánlva a javítások, kiegészítések, törlések lehetőségét.
4. Szerezze be az interjúalany engedélyét az önéletrajz non-profit alapon történő közzétételére (lásd a mellékelt űrlapot, a témára vonatkozó különböző nemzeti jogszabályok hatálya alá).

Az alábbiakban két példa az életrajzi interjúkra:

Példa egy KRONOLÓGIAI cselekményre

Gyermekkor:

1. Mikor születél? Ahol? Hányan vannak a családban?
2. Mesélj a szüleidről és a testvéreidről... készíts mindegyiküknek egy rövid bemutatót
3. Ismertesse kapcsolatát a családtagokkal!
4. Mi az első emléked?
5. Van néhány fotód olyan tárgyról, amely a gyermekkorodra emlékeztet, vagy a családot ábrázolja?
6. Vannak-e különleges szagok gyermekkorra vagy otthona környezetéhez?

Ifjúság:

1. Melyik iskolába jártál? Emlékszel iskolatársra? Valami epizód?
2. Fiúként mi volt a hobbija?
3. Egy vicces epizód gyerekkorodból.
4. Álmok a jövőről.
5. Fiatalkorodban megismert emberek, akik fontosak voltak számodra.
6. Mesélj arról, mikor voltál először szerelmes.
7. Mi a helyzet a feleségeddel (vagy férjeddél)? Ez volt az első szerelem? Mesélj az esküvőd napjáról
8. Melyik dal kapcsolódik a szerelmedhez?
9. Számodra kedves tárgy, amely fiatalságodra emlékeztet. Megmutatod nekem? Mit szeretsz ebben a tárgyban?

Felnőttkor:

1. Mi volt a munkád?
2. Van olyan epizód a munkádból, ami megragadt?

3. Mesélj egy fordulópontról.
4. Volt egy nagyon fontos személy a felnőtt életében? Mesélj erről a személyről
5. A jelenlegi családod, kik ők? Vannak fotóid? Leírnád nekem őket?
6. Nagy bánat....
7. A társasági életed úgy, ahogy van...

Öreg kor:

1. Mondja el, amikor először ment nyugdíjba, milyen érzelmekkel és gondolatokkal járt?
2. Meséljen néhány változásról, amely idős emberként történt az életében
3. Mik azok a dolgok vagy emberek, amelyek ma boldoggá tesznek?
4. Van valaki, aki most közel áll hozzád?
5. a mai család, az unokáid.
6. Mik a kedvenc időtöltéseid?
7. Eredményei és jövőbeli reményei.
8. Ha olyan képet (metaforát, vagy dalt, vagy állatot vagy tárgyat) kellene használnod, amely téged ábrázol. mire hasonlítanál?
9. Miből gondolsz, hogy hasonlítasz?
10. Milyen üzenetet szeretnél elhelyezni az élettörténetedben? Mit szeretnél, ha az emberek emlékeznének rólad?

Példa egy TEMATIKUS cselekményre

1. Szerelem az életemben

1.1 Az első ember, aki megfordította a fejem

1.2 Legközelebbi barátaim tizenéves koromból. Egy epizód, amiből rájöttem, hogy ő tényleg a barátom

1.3 Ami megdöbbentett a nőkben (fiatal koromban sokat szerettem őket!)

1.4 Találkozás a feleségemmel

1.5 Hol láttad először? Hol voltál mikor kijöttél?

1.6 Mit szerettél benne a házasságod alatt?

1.7 Az évek során mi maradt a szerelemből (nem kötelező)

2. Labdarúgás

2.1 Hogyan tanultam meg játszani

2.2 Szerepem a csapatban

2.3 A csapat: csapattársaim leírása

2.4 A legszebb győzelem

3. A háborús nap

3.1 Meséljen egy olyan incidensről a háború alatt, amelyben megtapasztalta a családok közötti szolidaritást

3.2 Fájdalmas beszámoló a háborús nap

3.3 Egy gondtalan nap a háború alatt

3.4 Mit csinált azon a napon, amikor meghallotta, hogy a háborúnak vége?

4. A munka

4.1 Milyen munkákat végzett?

4.2 Ismertesse azt a munkakörnyezetet, ahol a legtöbb időt töltötte

4.3 Milyen kapcsolatot ápolt a munkatársaival?

4.4 Meséljen egy olyan munkaepizódról, amelyben nagyra értékelték

4.5 Mesélj egy munkaepizódról, amely keserű ízt hagyott a szívében

4.6 Fordulópont a munkában

4.7 Nyugdíjba vonulás: pihenés vagy...

5. Társadalmiság

5.1 Milyen az élet ezen a környéken, és hogyan vagy része ennek?

5.2 Mik a különbségek származási országához képest?

5.3 Nostalgia a szülőföld iránt

5.4 Egy dolog tetszett a legjobban ezen a földön

3. űrlap

A harmadik modul célja, hogy

- ügyfelei közül azonosítani kell a meghallgatandó személyt
- megteszi a szükséges intézkedéseket az interjú lebonyolításához
- négy egyórás interjút készíteni
- mutassa meg az interjúalanynak az interjú átíratát
- megszerezni az interjúalany engedélyét az életrajz társadalmi és non-profit célokra történő felhasználására

Minden önkéntes saját telephelyén végzi a munkát. A tréner, aki minden önkéntesnek tanácsot és támogatást nyújt az interjú során, folyamatosan kíséri a folyamatot.

4. űrlap

A negyedik modul az osztálytermi munkának szól, amelyben az életrajz megírásának előkészületei megalkotásra kerülnek, figyelembe véve a

következő részeket:

- Az interjúanyag átalakítása szerves narratívává, az interjúalany életrajzává
- Előszó készítése, az okok ismertetése, a meghallgatandó személy azonosításának módja; az önéletrajzi paktum felépítésének módja; az interjúterv felépítése négy, egyenként körülbelül egyórás ülésben.
- Utószó megfogalmazása, amelyben az önkéntes visszaadja érzéseit, érzelmeit és a narratív találkozás önmagára gyakorolt hatását

A csoport megvizsgál néhány más önkéntes által készített életrajzot, és megállapodásokat köt az életrajzok stílusáról és szerkesztéséről. Tekintse meg a vonatkozó diákat az életrajzok stílusáról és motivációjáról.

Következtetés

Elmélkedések a projektről

A projekt lehetővé tette érdekes együttműködések és erényes találkozások kezdeményezését olyan szervezetekkel, amelyek a Narrative Care módszereitől eltérő módon javasolnak önéletrajzi módszertant, és különböző célok elérése érdekében, különösen terápiás jellegűek. Valójában Savino Calabrese, a LUA oktatója közbenjárásának köszönhetően, még az Erasmus+ Narrative Care útvonalának kisléptékű alkalmazása előtt hatékony kapcsolatfelvételt és ennek következtében eszmecserét kezdeményeztem Carla Sabatinivel, a NKEY Alapítvány vezetőjével. , a Santa Croce sull'Arno, amely az „Életem Európában” fontos európai projekt megvalósításáért volt felelős, mára előrehaladott stádiumban, az önéletrajzi történetmesélés terápiás érvényességére támaszkodva. a „kártya” használatának sajátos játékos rendszere. Megállapodtunk abban, hogy az „Életem Európában” multiplikátor eseményt a Narratív Gondozás jelentkezési lapjába foglaljuk, mint az egész folyamat jelentős és alapvető állomását. Ez az elem, valamint a projektötlet kétségtelen eredetisége, amelyet a LUA védnöksége is támogatott Dr. Stefania Bolletti elnök személyében, hozzájárult Indire határozottan pozitív elbírálásához és a kért támogatás odaítéléséhez. A két út szinergikus komplementaritását tovább erősítette Grazia Chiarini és Sergio Brunetti, az NKEY-től való részvétele a Narrative Care mobilitáson 2022 júliusában Debrecenben, ahol bőséges teret és figyelmet szenteltek a kártyajáték magyarázatának. .

Személyes szinten kísérleteztem a kártyákkal, hogy személyem és életem szempontjaira összpontosítsam, és néhány közülük interjút készítettem Francescával, az Andriai Caritas segélymunkásával a Narrative Care képzés részeként. Az eredmény egy 21 oldalas füzet, amely egy gyötrelmes és fárasztó létezésre világít rá.

„A két projekt a közös önéletrajzi módszertan révén szennyezte egymást: az Életem Európában a narratív stimuláló eszközök fejlesztésével, a Narratív gondozásban pedig a kártyák használatának feltételezésével, mint az életrajzi interjú készítésének további módszerével. a részt vevő szereplők a társadalmi marginalitás kockázatának kitett emberek különböző kategóriái felé.

A tapasztalat egy váratlan eredményt is feltárt: a kártyák olyan narratívákat serkentenek, amelyek asszociáció, képzelet eredménye, és ezért a narrátor számára az értelem és jelentés vészhelyzetei minősítik őket, nem pedig kronológiai vagy tematikus kritériumokra reagáló narratíva. A szinkronicitás elvét C. G. Jungtól kölcsönve az eredmény tehát egy olyan életrajz, amelyet erősen jellemeznek a jelentésrajzok, amelyek nemcsak az önéletrajzi módszertanok minősítő pontját jelentik, hanem az önmegvalósítás szempontjából az elbeszélés értékét is. az egyik története.

Boldog kereszteződés tehát, amely a tudás öröksége marad a két projekt számára”. (S. Calabrese)

A két út egymást kiegészítő jellegét Rosa Del Giudice és Savino Calabrese emelte ki a 2023. január 11-én a bolognai Palazzo d'Accursio Sala Tassinariiban megrendezett Életem Európában multiplikátor konferencián, amelyen többek között részt vettek. Marianna Porro és Rossana Forlano (Olaszország), Dalma és Anna (Magyarország), valamint Susanna és Jan (Lengyelország) a Narrative Care-ért.

A kártyajátékot egy rövid narratív orientációs tanfolyamon is használják majd, amely a Régió által támogatott társadalmi maffiaellenes beavatkozásokkal foglalkozó „Álmodok vagy én

vagyok asztali” projekt része. A "Scrivo dunque sono" (írom, ezért vagyok) elnevezésű út 2023. március 3-án indult, és 12, 16 és 18 év közötti diákokat céloz meg az IISS "Colasanto" és az IPSIA "Archimede di Barletta, Andria fiókja"-ból.